

Studánka

ČASOPIS ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI BOLATICE

06
18

Chvála Kristu!

Měsíc květen patřil Matce Boží. Uctívali jsme ji v májových pobožnostech. Panna Marie ale nechce pozornost nás věřících přitáhnout k sobě. Je pokorná a moudrá, a tak každé modlitební setkání s ní přivádí k Bohu. Neustále ukazuje na Krista. To proto je měsíc následující po květnu časem, který věnujeme Ježíšovi a především Jeho Nejsvětějšímu Srdci. Toto srdce je symbolem a živým obrazem nekonečné Boží lásky, jak řekl papež Lev XIII.

My věřící jsme potřebovali hodně času, abychom pochopili, ze Bůh, Ježíš Kristus, má lidské srdce, které je plné bolesti nejen v důsledku probodení kopím na kříži, ale především kvůli naší hříšnosti. Potřebovali jsme hodně času, abychom dozráli k tomu, že to právě Ježíšovo Srdce je skutečnou touhou všeho tvorstva.

Jednou z osob, které pocítily potřebu uctívat Nejsvětější Srdce, byla francouzská svatá Markéta Marie Alacoque. Od samotného Boha uslyšela, že je třeba tuto úctu šířit v celé Církvi. Z mnoha nejrůznějších forem této úcty patří červnové pobožnosti bezpochyby k nejoblíbenějším. Červnové pobožnosti, jak je nyní známe, se poprvé objevily v první polovině 19. století v Paříži, a to zásluhou řeholní sestry Aneli de Sainte-Croix.

Slovenští biskupové napsali v pastýřském listu k zasvěcení Slovenska Božskému Srdci Ježíšovu a Neposkvrněnému Srdci Panny Marie tato slova: „Úcta k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu, která má neoddiskutovatelné biblické kořeny (Zach 12,10; Jan 19,37) a teologicky byla rozvinuta v nauce Otců i dílech středověkých duchovních spisovatelů, dostala osobitý impulz přes zjevení Pána Ježíše sv. Markétě Marii Alacoque (1647–1690). Tato úcta přes prohloubení vztahu k Eucharistii a praxe pravidelné svaté zpovědi, přinesla skutečné oživení náboženského života, který je hmatatelný dodnes i v našich farnostech. Proto můžeme říci, že uctívání Ježíšova Srdce patří k ‚podstatě

křesťanství' (K. Rahner), protože opravdu potřebujeme ‚amnestii' nebe."

Milí farníci, v dávných dobách bylo samozřejmostí, že v každém domě byl obraz nebo socha Božského Srdce. Moc Vás vybízím, abychom se vrátili k této praxi. Nechť se zase v našich domovech objeví obrazy a sochy Božského Srdce, které spolu s opravdovou úctou budou pozvánkou pro Boha, aby vstupoval do našich domovů.

Volejme společně:

Ježíši tichý, srdce pokorného, přetvoř naše srdce podle Srdce svého.

P. Lesław Mazurowski

Chvalozpěv

Na druhém dubnovém modlitebním setkání matek jsme se zamýšlely nad chvalozpěvem Tóbita, uvedeného v knize Tóbijáš ve Starém zákoně.

Tóbit se svou ženou Chanou a jediným synem Tóbijášem žil ve vyhnanství v Ninive. I přes posměch svých bratří, kteří od Boha odpadli, zůstal věrný Bohu, snažil se svůj život žít podle Božích přikázání, konal spravedlivé skutky, prokazoval milosrdenství. Postupně však na něho přicházelo trápení, byl mu neprávem zabaven majetek, oslepl, svou prací ho musela živit jeho žena, což byla pro něho potupa. Poslal svého jediného syna s průvodcem Refáelem do daleké Médie ke svému příteli pro stříbro, které si v dobrých časech u něho schoval. Syn Tóbijáš se dlouho nevracel. Tóbit trpělivě posílal každý den svou ženu Chanu, aby se šla podívat, zda se jejich syn nevrací.

Tóbijáš si mezitím v Médii našel bohatou nevěstu Sáru, dobrou ženu a s pomocí průvodce vyzvedl stříbro. Šťasten se vrátil s nevěstou a velkým majetkem domů do Ninive, uzdravil oči svému otci, který zase viděl. Ten plný radosti chválil chvalozpěvem Boha (13. kap., verš 14 až 16):

„Ale navěky budou požehnáni všichni, kdo se tě bojí. Jdi už a plesej nad syny spravedlivých, neboť všichni budou shromážděni a budou dobrořečit Pánu věků. Blaze těm, kdo tě milují, a blaze těm, kdo se budou radovat z tvého pokoje. Blaze všem lidem, kteří se budou rmoutit nad tebou, nad všemi tvými tresty, protože v tobě se budou radovat a spatří všechnu tvou radost až navěky. Má duše, dobrořeč Hospodinu, velikému Králi."

Tóbit je nám příkladem věrnosti Bohu, s pokorou Ho chválí, děkuje. My se často chováme jinak. Když se nám nedaří, máme spíše tendenci nadávat, hněvat se, hledat viníka a někdy i obviňovat Boha. Neradi si přiznáváme, že skrze trápení se můžeme Bohu přiblížit a růst ve víře v Něho. Jsme netrpěliví, nechce se nám přemýšlet o tom, co nám chce Bůh danou situaci říct. A když se nám daří, žijeme spokojený život, většinou na chválu a děkování Bohu zapomínáme, to, že se nám daří, bereme jako samozřejmost.

Bible je plná příkladů, jak máme žít, jak se máme chovat, jen je třeba v ní hledat a nacházet.

Za společenství Modlitby matek Edita Moravcová

Noc kostelů 2018

„Zůstávali přes noc v okolí Božího domu"

Noc kostelů oslavila 10 let svého trvání. Do letošního ročníku, který měl podtitul *„Zůstávali přes noc v okolí Božího domu…"* (1 Pa 9,27), se zapojilo přes 1 500 kostelů, a ty nabídly okolo 7 300 programů.

Je to vzácná příležitost vidět a vnímat kostel jiným způsobem než obvykle. Biskup ostravsko-opavský, František Václav Lobkowicz, v Poutnických novinách, které byly vydány právě u příležitosti Noci kostelů, říká, že je důležité vnímat krásu i smysluplnost našich chrámů, stále více brát chrám jako něco vlastního, co k nám také patří a co k nám promlouvá. Zdůrazňuje, že i my sami jsme podobni chrámům a máme nabízet druhým lidem v nouzi útočiště ve svém srdci.

Také v letošním roce se naše farnost do této akce zapojila. Začátek byl v 18:00, kdy byla sloužena mše svatá s májovou pobožností. Poté nás žáci Základní školy v Bolaticích, pod vedením paní učitelky Jany Kubatkové, zavedli do 10. století, a to prostřednictvím divadelního představení Svatý biskup Vojtěch.

V 19:00 se slova ujala teoložka a psycholožka Kateřina Lachmanová, která v současné době pracuje jako šéfredaktorka Karmelitánského nakladatelství, věnuje se přednáškové činnosti a je rovněž autorkou několika knižních titulů. Do naší farnosti zavítala již podruhé. Na téma Karikatury Boha pohovořila o tom, co Bůh je, ale především co Bůh není. Každý v sobě máme představu o tom, jaký by Bůh měl být. Třeba si tuto představu neseme z prostředí, v němž jsme vyrůstali, a tyto přístupy promítáme do svého nynějšího života. Někdy projektujeme do představy o Bohu jako nebeském Otci chování svého pozemského otce. Ale je Bůh opravdu takový? Jaký tedy je? Na tyto a další otázky se K. Lachmanová snažila odpovědět. Součástí přednášky byl prodej duchovní literatury zprostředkovaný Janem Pilařem, vedoucím Karmelitánského knihkupectví v Opavě.

Ve 20:30 se na program dostala přednáška restaurátora malířských uměleckých děl Filipa Menzela, který v kostele sv. Stanislava renovuje fresky. Zajímavou formou pohovořil o tom, jakým způsobem probíhá komplexní restaurátorský zásah a jaké prostředky se k této činnosti používají. Prostřednictvím dataprojektoru jsme pak měli možnost zhlédnout a porovnat fotografie fresek před jejich renovací a po ní. Po skončení přednášky byl vyhrazen prostor pro dotazy přítomných. Program ukončil ve 21:30 otec Lesław modlitbou a požehnáním.

Poděkování patří těm, kteří se zapojili do samotného programu či organizace, ale především vám všem, kteří jste přišli a chtěli strávit páteční večer trochu jiným způsobem než obvykle.

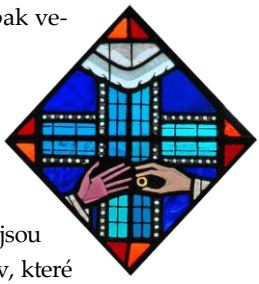
Pavlína Řehánková

Na farním dni se prodejem výrobků vybralo na opravu fresek 2 660,- Kč.
Díky všem, kteří se podíleli na výrobě dárečků k farnímu prodeji.

Manželé Zajíčkovi navštívili naši farnost

V pátek 4. 5. 2018 navštívili po večerní mši svaté naši farnost velmi úspěšní mediátoři pro rodinné vztahy z Centra pro rodinu a sociální péči Ostrava-Vítkovice, manželé Ivana a Jan Zajíčkovi. Tento manželský pár vede již 20 let v Ostravě poradnu pro manželské, snoubenecké a rodinné vztahy. V kostele sv. Stanislava přednášeli na téma „Překážky trvalého vztahu."

V úvodu manželé Zajíčkovi nakreslili šablonu, kterou si od dětství neseme z rodiny. Všichni máme tzv. cedulku: „Toto je normální.", „Takhle se u nás žilo." Při vstupu do manželství je naším úkolem vytvořit novou šablonu, kde bychom měli přenést a vytvořit naše dobré tradice, které si neseme z původních rodin. Lidé s dobrou šablonou jsou pak velice žádání jak v práci, v rodině, tak u přátel.

Přednáška pokračovala otázkou, co si máme představovat pod pojmem trvalý vztah. Jedná se o vztah mezi partnery, který je výlučný = trvalý, a je založen na lásce, úctě a respektu.

Manželé Zajíčkovi často při přednáškách pokládají partnerům otázku, jaké jsou v jejich vztahu priority. Existuje slovník šesti důležitých hodnotových slov, které si mohou manželé projít. Těmi slovy jsou: tolerance, důvěra, respekt, spolupráce, potřeba, dohoda. Vzápětí zazněla otázka, kolikrát bychom se na stejné hodnotě v žebříčku slov s partnerem potkali. Tady se vůbec nejedná o slovíčkaření. Podstata je v tom, jaké hodnoty oba manželé považují za důležité pro vzájemný vztah. Protože když mají manželé v tomto nesoulad, měli by se zastavit a spolu si o tom pohovořit, doslova „vyříkat si to". Za žádných okolností by neměli přestat spolu mluvit, protože v manželství je komunikace vždy velmi důležitá. Hrát si spolu na „tichou poštu" a problém odkládat ve většině případů nic neřeší, problémy se jen odsouvají a kupí.

Dále manželé Zajíčkovi hovořili o překážkách vztahu, kterými mohou být domněnky. Domníváním se o něčem si vždy velmi škodíme. Zlý duch číhá v naší mysli, aby do nás vkládal myšlenky, které se s realitou nikdy nepotkají. Spíš naopak se partnera máme ptát: Co potřebuješ? Co pro tebe mohu udělat? …kde je vztah, tam není boj!

Důležité je také umět si odpouštět. Nikdo z nás není nevinný, ale pokud chceme, aby okovy byly zlomeny, odpouštět zkrátka musíme. Neodpuštění je jako rakovina, která narůstá a pohlcuje nás. Čelit bolestivým vzpomínkám a dovolit Bohu, aby se dotýkal našich zranění, je tím nejlepším, co si navzájem můžeme dát.

Nakonec nám manželé dali radu, co musíme udělat, aby nám bylo lépe. A to je nastavit si prevenci. To, co mohu já udělat příště, aby nám bylo lépe.

Za tuto přednášku jsme byli manželům Zajíčkovým velice vděční. Odměnili jsme je velkým potleskem a společnou modlitbou za jejich i naše manželství a vztahy.

Za zúčastněné Regina Fojtíková

Magie a křesťanství

Žijeme v době, kdy se nad mnohými věcmi nezamýšlíme. Život běží rychle a my vyžadujeme rychlá a snadná řešení, možná mít i moc nad sebou, nad druhými i nad situacemi, které nás potkávají. Experimentujeme, hledáme „co by zabralo“, ale ne každá zkušenost zůstane bez následků!

Pod pojem magie patří nejrůznější druhy zaklínání, tajné obřady, tajná znamení, talismany, jejichž nošení má ovlivnit tajemné síly a přimět je k dosažení požadovaných účinků, vysvětluje P. Vojtěch Kodet. Dobré síly má přivolat tzv. bílá magie, zlé síly tzv. černá magie. Jednání tohoto typu směřuje přímo proti tomu, k čemu nás vede Bůh. Je to on, kdo určuje, co je dobré, a co zlé. On sám nás uvádí na cesty, kterými nás hodlá vést. Proto se nesmíme snažit ovlivňovat Boha k dosažení vlastních cílů, nýbrž máme poznávat jeho vůli, abychom ji mohli následně naplňovat ve svém životě. Ten, kdo se přesto uchyluje k výše uvedeným způsobům, skutečně často dosahuje zamýšleného cíle, jenže v tom případě je „dobrodincem“ zlý duch. „Služby“, které prokáže, musí lidé obvykle velice draze zaplatit!

Proto zapátrejme v paměti: Nevyužívali jsme ve svém životě magických formulí nebo rituálů, nezaklínali jsme se, nezlořečili jsme někomu nebo neproklínali jsme někoho? Nenosili jsme amulety? Nevyužívali jsme služeb druhého člověka, jako jsou jasnovidky, šamani, mágové, zaříkávači, čarodějnice atd.?

Velká role médií

Kniha Magie, zlí duchové, satanské obřady (Pastýřský list toskánských biskupů) hovoří o „průmyslu magie“. Magie si získává publicitu placenými inzeráty v novinách i na televizních obrazovkách. Média často normalizují to, co je zvrácené a proti Božímu řádu! Jak si však vysvětlit, že v době, která se vyznačuje tak mohutným rozvojem vědeckého a racionálního myšlení, dochází k tak rozsáhlé magicko-okultistické aktivitě? Vzrůst tohoto jevu můžeme spojovat s existenciální prázdnotou, která současného člověka obklopuje, s požadavky osvobození od bolesti, od zla a od strachu ze smrti, s hledáním jistot, které by umožnily překonat úzkost, obavy a nejistoty ohledně zítřka.

Velmi vážným problémem je černá magie. Dovolává se přímo nebo nepřímo ďábelských mocností. Obvykle je zaměřena na zločinné cíle (na vyvolání nemoci, neštěstí, smrti…) nebo na ovlivňování událostí pro vlastní prospěch (získání cti, bohatství…). Nazývá se černou pro metody, k jakým sahá, a pro cíle, které sleduje. Tato forma magie je výrazem antikultu a je namířena proti Bohu. Patří k ní všechny esoterické obřady se satanským pozadím.

Harry Potter – ano, nebo ne?

Již dlouhou dobu se vedou nejen v křesťanských kruzích živé diskuse o knihách Joanne K. Rowlingové. Její bestseller o čarodějnickém učni Harrym Potterovi a následně i filmy z ní udělaly jednu z nejbohatších žen Anglie. To, co by nás ale především mělo zajímat, je její vztah ke křesťanství, zvláště k Ježíši Kristu. Dne 17. 6. 2000 řekla pro London Times: „Tyto knihy

pomáhají dětem pochopit, že slabý, idiotský Boží Syn je přežívající karikatura, která je rázem pokořená, když přijde ohnivá sprcha." (pozn. citace převzata z www.fatym.com). Nejen slova autorky, ale samotné knihy zesměšňují Ježíše Krista a Boha a propagují čarodějnictví a touhu po pomstě. V knihách jsou příklady kouzel a kleteb, rituálů a démonických sil, které dětem otevírají cestu do temnot okultismu. K této problematice se vyjádřil i Joseph Ratzinger (Benedikt XVI.). Na Slovensku dokonce vyšla v roce 2011 kniha Harry Potter očami kresťana, kterou napsal Martin Žitňanský. V ní se dovídáme, že všechny postavy mají zvrácené názory i morální hodnoty a dětem podsouvají prvky okultismu. Rowlingová se také netají tím, že homosexualita je normální součástí jejich příběhů pro děti. Harry Potter je jen „kapka v moři" toho, co je v dnešním světě dětem volně na dosah. Proto je dobré, abychom se jako rodiče blíže zajímali o to, co naše děti čtou, sledují, poslouchají a jak tráví svůj čas!

Katechismus o magii

Katechismus hovoří o této problematice v následujících odstavcích:

2115 Bůh může zjevit budoucnost svým prorokům nebo jiným světcům. Nicméně správný postoj křesťana spočívá v tom, že se – pokud jde o jeho budoucnost – odevzdá s důvěrou do rukou Prozřetelnosti a vyhýbá se ve vztahu k budoucnosti každé nezdravé zvědavosti. Nepředvídavost může být nedostatkem odpovědnosti.

2116 Je třeba odmítat všechny způsoby věštění, vzývání satana nebo zlých duchů, vyvolávání mrtvých nebo jiné praktiky, o nichž se neprávem soudí, že „odhalují" budoucnost. Uchylovat se o radu k horoskopům, k astrologii, k hádání z ruky, k výkladu předtuch a věšteb, k jevům jasnovidectví, ptát se médií, v tom všem se skrývá vůle mít vládu nad časem, nad dějinami a konečně nad lidmi a zároveň touha naklonit si skryté mocnosti, je sto v příkrém rozporu se ctí a úctou spojenou s láskyplnou bázní, jakou dlužíme pouze Bohu.

2117 Všechny praktiky magie a čarodějnictví, kterými člověk zamýšlí podrobit si skryté mocnosti, aby mu sloužily, a tak dosáhnout nadpřirozené moci nad bližním, byť by to směřovalo i k jeho uzdravení, závažně odporují ctnosti zbožnosti. Takové praktiky jsou ještě více odsouzeníhodné, jsou-li spojeny s úmyslem škodit druhým, nebo když se dovolávají zásahu zlých duchů. Také nošení talismanů je hodno pokárání. Věštění nebo magie se často užívá ve spiritismu. Proto církev před ním varuje. Uchylování se k tzv. přírodním léčebným metodám nesmí vést ani ke vzývání zlých mocností, ani ke zneužívání důvěřivosti druhých.

Bible o magii

Před praktikami souvisejícími s magií varuje Starý zákon. Za stěžejní text o magii můžeme považovat Dt 18, 9–13. S tímto textem je možno porovnat Ex 22,17; Lv 20,27; Lv 19,13; Lv 20,6; Dt 13,6; 1 Sam 15,23; Oz 4,12; Iz 2,6; Iz 3,2-3; Iz 47, 9–12. Kniha moudrosti říká: *„Neúčinné byly jejich čarodějné kejkle a znalosti, jimiž se vychloubali, se ukázaly jako hanebný klam. Ti, kdo slibovali, že zaženou z nemocné duše hrůzy a zmatky, sami onemocněli směšnou úzkostí."* (Mdr 17, 7–8). Důvodem přísnosti v těchto textech je skutečnost, že magie je odmítnutím pravého a jediného Boha. *„Já jsem Hospodin, kromě mne žádný spasitel není."* (Iz 43,11)

Nový zákon jde ve stejné linii. Žádá víru v jediného Pána Ježíše a křest v jeho jménu. Přitom vyžaduje odmítnutí jakékoli magické mentality a magické praxe (Sk 8,9-13; Sk 19, 18–20). Je totiž přímý rozpor mezi hlásáním víry a magií (Sk 13, 6-12; Sk 16, 16–24). Máme se spoléhat na jediného Pána, milovaného Otcova Syna (Mk 1,11) a na svatá Písma, darovaná Duchem jeho církvi (2Pt 1, 16-21). Čarodějnictví, ať se projevuje v jakékoli formě, patří mezi skutky, které vylučují z nároku na Boží království (Gal 5,10; Gal 5,19–21; Zj 9,21; Zj 18,23; Zj 21,8; Zj 22,15).

Víra je neslučitelná s magií

Naše víra je tedy neslučitelná s magií! Účel nesvětí prostředky a pomocí temných sil nikdy nemůžeme dosáhnout dobra, byť náš úmysl bude sebešlechetnější. Jako křesťané důvěřujme především v Boží prozřetelnost! Pozor také na nebezpečí magické mentality, která hrozí i nám, křesťanům! Pokud není v naší víře blízký vztah s živým Bohem, můžeme upadnout do rituálů, které budou mít magii velmi blízko.

Pavlína Řehánková

7. a 10. přikázání

Nepokradeš. Nepožádáš statku bližního svého.

Sedmé a desáté přikázání nejsou jen zákazem - nesmíš krást a dychtit po majetku druhého, ale znamením toho, že člověk má být svobodný a nezávislý na majetku a zároveň se umět podělit i obdarovat potřebné.

Sedmé přikázání nejen zakazuje brát někomu jeho vlastnictví, ale také vybízí ke spravedlivému hospodaření a rozdělování pozemských dober, upravuje otázku soukromého vlastnictví a rozdělování příjmů z lidské práce. Zakazuje přivlastnit si neprávem cizí majetek.

Desáté přikázání vyžaduje vnitřní postoj respektování majetku druhého a zakazuje nezřízenou žádost po něm. Ze žádostivosti vychází lakota, krádež a podvody, násilí a nespravedlnost, závist a nezřízená touha přivlastnit si cizí majetek.

Předpokladem správného pochopení těchto Božích přikázání je vědomí tři základních předpokladů pro správné užívání majetku Bohem člověku svěřeného. Těmito jsou mírnost, spravedlnost a solidarita s druhými. Na osobní vlastnictví, majetek mám právo, ale nemám ho užívat nezřízeně, bezprávně a bezohledně.

Majetek a vlastnictví člověka se stávají součástí jeho života. Každý vlastník má o svůj majetek pečovat, rozmnožovat jej a jeho výnosy rozdělovat, přičemž každému má spravedlivě přiznat i jeho podíl. Sedmé přikázání zakazuje především krádež, což je protiprávní přivlastnění si cizího majetku. To, co je před Bohem bezpráví, zůstává bezprávím.

Sedmé přikázání se nevztahuje pouze na krádeže, ale také na zaměstnávání pracovníků v nelidských podmínkách, nedodržení platně uzavřené smlouvy, promrhání získaných peněz bez ohledu na sociální závazky, uplácení a korumpování, odvádění špatné

práce nebo požadování nepřiměřeného honoráře za práci, plýtvání společným majetkem a jeho lajdácké spravování, padělání peněz, manipulace účtů a rozpočtů, provádění daňových úniků či falšování částek účtů atd.

K dalším porušením 7. přikázání patří: vandalismus a úmyslné poškozování veřejného zařízení. Sázení a hráčství je nemorální a nebezpečné, když jimi hráč ohrožuje svou hmotnou existenci. Ještě horší je, že jimi ohrožuje životní potřeby druhých lidí.

Žádný člověk ani jeho část se nesmí stát zbožím. Člověk náleží Bohu a Bůh ho obdařil svobodou a důstojností (ponižování, nezákonné obchodování s lidmi, prostituce). (KKC 2414).

Lidé plní Stvořitelský úkol, když pečují o zemi s jejími zákonitostmi života, s její druhovou rozmanitostí, s její přirozenou krásou a s jejím obnovujícím se bohatstvím jako o svůj životní prostor. Tento životní prostor je nutné moudře uchovat i pro další generace. (KKC 2415).

Člověk se má ke zvířatům také jakožto k Božím tvorům chovat laskavě a má se vyhýbat jak přehnané lásce k nim, tak bezohlednému využívání. Hříchem je týrání, nepotřebné zabíjení nebo je nechat trpět.

Církev se snaží o spravedlivé utváření lidského soužití, politických, ekonomických a společenských institucí podle vzoru Kristovy lásky k lidem. Usiluje o to, aby z blahobytu neměli užitek jen jednotlivci, ale všichni.

Bůh nám svěřil bohatou zemi, která dokáže poskytnout všem lidem dostatek potravy i prostoru k životu. Přesto existují oblasti, země i celé světadíly, v nichž většina lidí má stěží to nejnutnější k zajištění života. Bohaté země mají mravní povinnost pomáhat zaostalým státům z chudoby prostřednictvím rozvojové pomoci a nastolením spravedlivých ekonomických a obchodních podmínek.

Podle sociální nauky církve je práce Božím úkolem pro člověka. Práce je pro většinu lidí základem života. Má sloužit k vytváření společnosti, ve které budou mít všichni lidé nárok na důstojný život. Proto se snaží prosazovat spravedlivý plat. Mnozí lidé ze svého platu stěží uživí sebe a svou rodinu, jiní vydělávají tolik peněz, že mohou žít v nepředstavitelném přepychu. Některým lidem se stala práce závislostí, že pro práci nemají čas ani na Boha ani na druhé.

Láska k chudým musí být poznávacím znamením křesťanů. Chudé nelze odbýt jen „nějakou almužnou“, protože mají právo na spravedlnost. Křesťané mají povinnost dělit se o to, co mají. Příkladem lásky k chudým je Ježíš Kristus. (KKC 2443-2446).

Desáté přikázání vyžaduje vnitřní postoj respektování majetku druhého a zakazuje nezřízenou žádostivost po něm.

Závist je pocit smutku a hněvu při pohledu na majetek druhého člověka a nezřízené přání si přivlastnit to, co má ten druhý. Ten, kdo přeje druhým zlo, dopouští se závažného hříchu. Závist škodí i tomu, kdo závidí. Kdo závidí, nemá rád.

Modlitba

Věrný Bože, dobře víme, co je naše a co patří někomu jinému.
Uvědomujeme si, že si nesmíme brát něco, co nám nepatří,
i když se nám to líbí. Kdo krade, je zloděj.
Bože, chraň nás, abychom se nestali zloději a lupiči!
Často toužíme po drahých a krásných věcech, které nemůžeme mít.
Někdy je nám to líto a závidíme těm, kteří jsou na tom lépe.
Neumíme se spokojit s tím, co máme.
Bože, braň rukám, které chtějí krást, a otevírej ruce těch,
kteří mají nadbytek, aby z něho rozdávaly.
Pomáhej nám, aby naše ruce dělily a darovaly,
ne braly cizí majetek...
Bože, dej nám schopnost radovat se z darů, které jsi nám dal,
z lidí, které potkáváme, z přírody, která nás obklopuje.
Amen.

Za společenství La vie Montante Magda Jurášková

Duchovní obnova s Mary Shaw

Když jsem před léty poprvé slyšela o laické misionářce žijící na Floridě v USA, Mary Shaw, cítila jsem v sobě touhu ji poznat osobně. Věřila jsem, že jestli toto setkání je součástí plánu, který má Bůh se mnou, postará se, abychom se setkaly.

A tak ani nevím, jak jsem se ve dnech 27. – 29. dubna 2018 ocitla, ještě se dvěma maminkami z Bolatic, v Brně na duchovní obnově, kterou pořádalo společenství Modlitby matek. Obnovu, jež nesla název „Důstojnost a krása ženy – uzdravení srdce", vedla právě Mary Shaw. Tlumočil laický misionář, teolog a dlouholetý tlumočník o. Eliase Velly – Václav Čáp. Akce probíhala na brněnském Biskupském gymnáziu a částečně také v kostele sv. Augustina.

Téma vnitřního uzdravení je velmi široké. Potřebujeme uzdravovat svá srdce. Uzdravovat ze všeho, čím jsme v minulosti prošli, čím jsme byli zasaženi a také čím jsme sami hřešili. Možná i z toho, čím aktuálně procházíme a neumíme zastavit stále se opakující vzorce vážných pochybení. Potřebujeme odpouštět hříchy, které se nás dotkly skrze slabosti našich bližních. Srdce každého z nás je nějak zasaženo. Někdy to jsou krvácející rány, jindy jen bolestivé šrámy a někdy už to jsou jen jizvy, ale i ty mohou být stále citlivé.

Vnitřní uzdravení je proces. Někdy dlouhodobý a vyžaduje trpělivost. Týká se čtyř oblastí: tělesné, emocí (vzpomínek), osvobození od útlaku Zlého a Spásy (poznání Ježíše jako Spasitele). Jde v podstatě o krizi identity: Kdo je Bůh a kdo jsem já? Bez vědomí toho, kdo jsme, začínají duchovní problémy. Naše hříchy pramení z reakcí na rány, které jsme prožili. Tyto překážky v nás brání Ježíšovu lásku přijímat. Blokují nás ve vztazích a způsobují, že nejdeme kupředu. Mohou to být také lži o sobě, neodpuštění, zahořklost, vzorec trvalého (opakujícího

se) hříchu, okultní praktiky apod. Proto je vždy důležité hledat kořen zranění či problému, pozvat Ježíše, aby vstoupil do té bolesti a vnesl tam svobodu. Modlitby za vnitřní uzdravení a osvobození jsou velmi důležité a je dobře, že se o tomto tématu stále více mluví.

Mary Shaw, PhD., je původním povoláním zdravotní sestra a po doktorandském studiu se stala školitelkou zdravotnického personálu. Od roku 1998 slouží jako misionářka a učitelka. Již více než 15 let přijíždí do České a Slovenské republiky pod záštitou Renewal Ministries (Služby obnovy). Pořádá semináře, konference a vede duchovní obnovy jak pro laiky, tak pro kněze a řeholníky. Slouží především v oblasti modlitby za vnitřní uzdravení a osvobození, k čemuž byla uschopněna mnohými charismaty. Má též vzdělání v oblasti duchovního doprovázení. Je členkou katolické charismatické komise na Floridě. Vede modlitební společenství v Gainesville na Floridě, kde také bydlí.

Pavlína Řehánková

Farní den

Již mnoho let se v naší farnosti drží tradice farního dne, který se koná vždy o Slavnosti Seslání Ducha Svatého. Je to den, kdy se setkáváme ve skanzenu u dobré kávy, domácích buchet i výtečné vaječiny. Přijdeme, posedíme a zase odejdeme – a to vše je dobře, protože bez toho by farní den nebyl tím, čím je. Pro většinu z nás je to zkrátka pohodový den.

O jeho průběh a organizaci se ale musí i někdo postarat a této skupině ochotných lidí bychom neměli zapomínat děkovat: Lucce, Dorotce, Matějovi, Monice, Janě, Martině, Pavlíně, manželům Strakovým, Lískovým, Kretkovým a Vehovským i Patrikovi patří velký dík! Děkujeme také o. Lesławovi, který akci podpořil svou přítomností. Farní den by nebylo možné uskutečnit bez ochoty a pomoci OÚ Bolatice a pana Theuera. Díky!

Hedvika Vehovská

Rodičovské požehnání

Pane Ježíši, vztáhni svoji ruku
na moje děti a vnuky
a požehnej jim.

Prosím Tě, zahrň je svým
milosrdenstvím a láskou.

Smiluj se nad nimi
a odpusť jim všechny hříchy.

Přikryj je svou Krví a chraň
jejich mysl, srdce i vztahy.

Uzdrav svou láskou všechna
citová zranění jejich srdcí.

Osvoboď je ode všech vlivů Zlého.

Ochraňuj je na cestách.

Pane Ježíši, ve Tvém jménu
jim žehnám a vyprošuji pokoj duše,
čistotu srdce a osvobození
od zlých myšlenek, slov a skutků.

Žehnám jim, aby dostali lásku,
radost, pokoj, životní moudrost,
chuť k modlitbě a k plnění
svých povinností, srdce plné
lásky k Tobě a k lidem.

Chraň je v životě před úklady Zlého,
Před závislostmi různého druhu
a nemravností.

Požehnej jim a daruj pokoj duše
a vše potřebné pro život.

Žehnám jim ve Tvém jménu,
aby byli zdraví duchovně,
duševně i tělesně, aby přišli
do nebe s celou naší rodinou.

Pane Ježíši, děkuji Ti,
že při nich stojíš a že jim žehnáš.
Požehnej i mně, abych se k nim
choval/a s Tvou trpělivostí,
moudrostí a láskou. Amen.

Informace

Adorace a pobožnosti:

1. pátek v měsíci	1. 6., tichá adorace a možnost svaté zpovědi od 17:00 do 17:45; společná modlitba litanií k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu a svátostné požehnání; po mši svaté červnová pobožnost a po jejím skončení tichá adorace do 19:30
3. pátek v měsíci	15. 6., po mši svaté červnová pobožnost spojená s modlitbou Korunky k Božímu milosrdenství.
3. sobota v měsíci	16. 6., po mši svaté adorace, ve které budeme chválit i odprošovat Hospodina a také Mu děkovat
každá sobota	půl hodiny před sobotní mší svatou pobožnost k Panně Marii, Matce ustavičné pomoci se zpěvy a litaniemi

Sbírky:

Měsíční na opravy	16. 6. a 17. 6.	Na TV NOE	23. 6. a 24. 6.

Setkání společenství:

Schola	10. 6. a 1. 7. v 13:30
Ministranti	30. 6. v 14:00
Společenství matek	4. 6. a 18. 6. v 19:00
Společenství seniorů	19. 6. v 16:00

Návštěva nemocných:

1. 6.	Družstevní, Sokolovská, Nádražní, K Hrázi, Jasanová, 1. Máje, Hornická, Padoly
6. 7.	Příkopní, Luční, Slunečná, Polní, Květinová, Svobody, Souběžná, Hlučínská, Lesní
25. 6.	Borová

Měsíc květen byl v naší farnosti bohatý na události, proto poděkování patří všem, kteří se jakýmkoli způsobem podíleli na organizaci a přípravách.

Červnové pobožnosti s výstavem Nejsvětější svátosti oltářní a modlitbou litanií budou v našem kostele každý pátek po večerní mši svaté a každou neděli po ranní mši svaté.

Otec Leslaw se ve dnech 4. – 15. 6. účastní jako výpomocný kněz na pouti. Z toho důvodu nebude přítomen. V případě zaopatření či pohřbu kontaktujte o. Pavla Kuchaře (Dolní Benešov) na čísle 555 112 241 nebo 731 534 093. Úřední hodiny na faře jsou beze změn, v pondělí a pátek 16:30–17:30.

Slavnost sv. Stanislava, biskupa a mučedníka, patrona našeho farního kostela, tedy bolatický odpust, budeme slavit ve dnech 9. 6. a 10. 6.; mše svaté budou jako obvykle.

V pátek 29. 6. bude slavnost sv. Petra a Pavla, mše svatá bude sloužena v 18:00 hodin.

V sobotu 30. 6. v 18:00 bude v našem kostele sloužit mši svatou P. Vojtěch Kodet, O.Carm. Po mši svaté bude následovat jeho přednáška na téma Jak žít víru v tomto světě.

Úmysly mší svatých

Po	4. 6.	06:30	Za členy modlitebního společenství sv. Moniky, za vyslyšení všech proseb a obrácení dětí
Pá	8. 6.	18:00	Za + Jana a Lucii Svobodovy, 2 dcery, syna a vnuka
So	9. 6.	10:30	***svatba:*** Markéta Dresselová a Patrik Jäger
		18:00	Za + Jana Buchtu, 2 manželky a za živé rodinyí
Ne	10. 6.	08:30	Na poděkování Pánu Bohu za dar života s prosbou o další Boží požehnání a za živou rodinu
		14:30	***dětská mše:*** Za + rodiče z obou stran a za živé rodiny
Po	11. 6.	06:30	Za + Miroslava Posoldu
Pá	15. 6.	18:00	Za + Roberta Bočka a za + Hedviku Slivkovou
So	16. 6.	18:00	Za + rodiče Kurkovy a vnučku
Ne	17. 6.	08:30	Za + Valesku Fusovou, padlého manžela, dceru, zetě a za živé rodiny
		14:30	Za + Markétu Gvoždíkovou, + sourozence a rodiče z obou stran
Po	18. 6.	06:30	Za + Hildegardu Barankovou, sourozence a rodiče z obou stran
Pá	22. 6.	18:00	Za + Oldřicha Buchtela k 1. výročí úmrtí
So	23. 6.	09:15	***svatba:*** Kristina Vránová a Lukáš Halfar
		11:00	***svatba:*** Markéta Kiszková a Lukáš Vitásek
		18:00	Za + Andělu Uvarovou k 90. narozeninám, za + manžela, rodiče Gargošovy a všechny jejich + děti
Ne	24. 6.	08:30	*volný úmysl*
		14:30	Za + Arnošta Balarina, manželku, syna a za živé rodiny
Po	25. 6.	06:30	Za rodinu Krejčiříkovu
		18:00	***Borová:*** *volný úmysl*
Pá	29. 6.	18:00	Za + Emílii Dudovou k 1. výročí úmrtí
So	30. 6.	11:00	***svatba:*** Anna Kupková a Radek Adamec
		18:00	Za + Reinholda Hankeho, rodiče a bratry a za + Aloise Schefczyka
Ne	1. 7.	08:30	Za + Stanislava Harasima k nedožitým 61. narozeninám, za + příbuzné a za živé rodiny
		14:30	***dětská mše:*** Na poděkování za končící školní rok s prosbou o požehnání a ochranu na čas prázdnin

Omlouváme se za případné chyby ve jménech a úmyslech mší svatých.
Naleznete-li takovou chybu, kontaktujte nás, prosím.

Vydává:	Římskokatolická farnost Bolatice, Svobody 13, 747 23 Bolatice		
Šéfredaktor:	Hedvika Vehovská	Náklad:	620 ks
Web:	www.farnost.bolatice.cz	Uzávěrka:	22. 6. 2018
Telefon:	731 625 635	Příští číslo:	1. 7. 2018
E-mail:	studanka@volny.cz rkf.bolatice@doo.cz	Evidenční číslo:	MK ČR E 14902